Annus XXII - Vol. XXII 2 Iunii 1930 Num. 6

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Sacrum Consistorium, p. 257 - Constitutio Apostolica, p. 261 - Litterae Apostolicae, p. 264 - Epistolae, p. 269.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 273. II. Mutatio finium dioecesium, p. 277. III. Designatio pro appellationibus, p. 273. - *S. C. pro Eccl. Orientali:* Montis Regalis - Iuris matricitatis et praecedentiae, p. 274 - *S. C. de Prop. Fide:* Provisio Ecclesiarum, p. 275 - *S. C. Rituum:* I-IX. Decreta edita in causis beatificationis seu resp. canonizationis Ven. Paulae Frassinetti, B. Roberti Bellarmino, Bb. Ioannis de Brébeuf et Soc. Martyrum, B. Luciae Filippini, Ven. Conradi a Parzham, p. 276 ss.

Acta Tribunalium: *S. Poenitentiaria Apostolica:* De Mariani rosarii recitatione apud ruthenos, p. 292.

Diarium Romanae Curiae: Udienza solenne - S. Congregazione dei Riti: Congregazioni Generali - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 293-296.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXX

Directio:
Palazzo della Cancelleria — Roma
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 80 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 8,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«*Bis vero in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque col necessitas vel utilitas id postulare videbitur*» (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 30 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXII, n. 6 - 2 Iunii 1930)

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

I

CONSISTORIUM SECRETUM
(*die 19 Maii 1930*)

II

CONSISTORIUM PUBLICUM
(*die 19 Maii 1930*)

III
(*die 22 Maii 1930*)

PAG.

Consistorium semipublicum de canonizatione Beatorum Ioannis de Brébeuf et sociorum martyrum, Roberti Bellarmini episcopi confessoris, et Theophili a Curte confessoris, ac Beatarum Catharinae Thomasiae et Luciae Filippini, virginum 259

CONSTITUTIO APOSTOLICA

Continuam omnium Ecclesiarum. - De Manila et Novae Segobiae: dismembrationis et erectionis dioecesis Lingayen. - *19 Maii 1930* 261

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Ex hac sublimi.* - Districto territorio ex vicariatibus de Mukden et de Jehol erigitur praefectura apostolica de Sze-pingkai in Sinis. - *2 Augusti 1929* . . . 264

II. *Quae catholico nomini.* - Fines reguntur inter vicariatus apostolicos de Loango et de Brazzaville in Africa centrali. - *2 Augusti 1929* 266

III. *Suessanae in Auruncis.* - Ecclesia cathedralis Suessana, sub titulo Ss. Apostolorum Petri et Pauli, honoribus Basilicae minoris augetur. - *18 Novembris 1929* 267

IV. *Munus apostolicum.* - Separato territorio e vicariatu apostolico de Yunnanfu in Sinis, erigitur Missio independens de Ta-li. - *22 Novembris 1929.* 268

EPISTOLAE

I. *Quae Nobis.* - Ad Emum P. D. Iosephum, Diaconum S. Nicolai in Carcere Tulliano, S. R. E. Card. Mori, octogesimum aetatis annum expleturum. - *20 Ianuarii 1930* 269

II. *Prophetica illa.* - Ad Emum P. D. Alexium Henricum M. tit. S. Susannae S. R. E. Presb. Cardinalem Lépicier, quem mittit Legatum ad Conventum Eucharisticum ex omni natione Carthagine celebrandum. - *25 Aprilis 1930.* . . 270

III. *Peculiari quadam.* - Ad Emum P. D. Michaelem Episcopum Tusculanum S. R. E. Cardinalem Lega, quem mittit a latere Ravennam ad Eucharisticum Conventum regionis Flaminiae. - *3 Maii 1930* 271

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. Provisio Ecclesiarum 273
II. De finium dioecesium mutatione . . . 273
III. Designatio pro appellationibus 273

S. CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

PAG.

Montis Regalis. - Iuris matricitatis et praecedentiae. - *5 Aprilis 1930* 274

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Provisio Ecclesiarum 275

S. CONGREGATIO RITUUM

I. *Romana seu Ianuen.* - Decretum super miraculis in causa beatificationis et canonizationis Ven. Servae Dei Paulae Frassinetti, Fundatricis Congregationis Sororum a S. Dorothea. - *6 Aprilis 1930* 276

II. *Romana.* - Decretum super miraculis in causa canonizationis Beati Roberti Cardin. Bellarmino, S. I., Episcopi et Confessoris. - *4 Maii 1930* 278

III. *Romana seu Ianuen.* - Decretum super dubio de *tuto* in causa beatificationis et canonizationis Ven. Servae Dei Paulae Frassinetti, Fundatricis Congregationis Sororum a S. Dorothea. - *4 Maii 1930.* 279

IV. *Quebecen.* - Decretum super miraculis in causa Bb. Ioannis De Brébeuf, Isaaci Jogues et sociorum, Martyrum S. I. - *11 Maii 1930* 281

V. *Romana seu Faliscodunen.* - Decretum super miraculis in causa canonizationis Beatae Luciae Filippini, Fundatricis Instituti Magistrarum Piarum ab eius cognomine nuncupatarum. - *11 Maii 1930* 283

VI. *Quebecen.* - Decretum super dubio de *tuto* in causa canonizationis Bb. Ioannis De Brébeuf, Isaaci Jogues et Sociorum Martyrum S. I. - *8 Maii 1930* 285

VII. *Romana.* - Decretum super dubio de *tuto* in causa canonizationis B. Roberti S. R. E. Card. Bellarmino S. I., Episcopi et confessoris. - *18 Maii 1930* 286

VIII. *Romana seu Faliscodunen.* - Decretum super dubio de *tuto* in causa canonizationis Beatae Luciae Filippini, Fundatricis atque antistitae Instituti Magistrarum Piarum ab eius cognomine nuncupatarum. - *18 Maii 1930* . . . 288

IX. *Passavien.* - Decretum super miraculis in causa beatificationis et canonizationis Ven. Servi Dei Fr. Conradi a Parzham, Laici professi Ordinis Minorum Capuccinorum. - *25 Maii 1930* 289

ACTA TRIBUNALIUM

S. POENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

De Mariani rosarii recitatione apud christifideles ritus ruteni. - *29 Aprilis 1920.* 292

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienza solenne 296
II. S. Congregazione dei Riti: *Congregazioni Generali* 296
III. Segreteria di Stato: *Nomine* 296
IV. Necrologio 296

Annus XXII - Vol. XXII 2 Iunii 1930 Num. 6

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

19 Maii 1930

I

Hac feria II, die 19 Maii, in consueta aula Palatii Apostolici Vaticani habitum est *Consistorium secretum*. Assidente Summo Pontifice Reverendissimus Cardinalis Camillus Laurenti, sacrorum Rituum Congregationi Praefectus, compendiosa narratione vitam, virtutes ac miracula retulit Beatorum Ioannis de Brébeuf, Isaaci Jogues et Sociorum, Societatis Iesu, Martyrum, atque Beati Roberti S. R. E. Card. Bellarmino, Conf., Soc. Iesu, et Beatae Luciae Filippini, Virg. Fundatricis Instituti Magistrarum Piarum Filippini; ac insuper acta universa recensuit, quae in causa Beatificationis et Canonizationis eorumdem sacra Rituum Congregatio, praevio rigoroso examine, admiserat et approbaverat.

Qualibet relatione expleta Sanctissimus Dominus noster Reverendissimorum Patrum Cardinalium singillatim suffragia exquisivit: « An scilicet deveniendum sit ad solemnem praefatorum Beatorum Canonizationem »: et singuli Patres Cardinales sententiam suam aperuerunt.

II

Consistorio secreto felici successu peracto, iussu Sanctissimi Domini nostri, continenter habitum est *Consistorium publicum* pro solemni peroratione Causarum Canonizationis praefatorum Beatorum. Nimirum DD. Fran-

ciscus Pacelli, Ioannes Guasco, Christophorus Astorri, sacrae Consistorialis Aulae Advocati, relatis vitam, virtutibus et miraculis Beatorum quorum singuli Causam egerant, pro solemni eorum Canonizatione de more institerunt.

Tum R. P. D. Nicolaus Sebastiani, Apostolicarum litterarum ad Principes Secretarius, stans a sinistro pontificii Solii latere, DD. Advocatis in genua provolutis, Sanctitatis Suae nomine, hisce verbis respondit:

« Die tertio ac vicesimo superioris mensis, de cultu duobus christianae perfectionis heroibus augendo rite peroratum; hodie vero, cum absoluta omnia sint, quae ex Apostolicae Sedis instituto agenda superessent, eam ipsam cultus amplificationem a Beatissimo Patre pro aliis pluribus, facunde dicendo, poposcistis. Qui quidem omnes, sanctimoniae laude perillustres, nimium quantum rei catholicae profuere: videlicet Ioannes de Brébeuf eiusque socii, asperrimis toleratis in evangelii praedicatione laboribus et facto dein strenue fortiterque martyrio, unde obtigit, quasi ex iacto divinitus semine, ut inter feros Canadensium regionum indigenas, contumaces ante atque indociles, Fides nostra celerius sane latiusque propagaretur; Robertus Bellarmino, sacram tuendo doctrinam novatorumque errores sapienter refutando; Lucia Filippini, denique, se puellarum institutioni atque educationi devovendo totam, relictâque, post obitum, piarum sodalitate magistrarum, quae ipsius operam, veluti hereditate traditam, sancte actuoseque perpetuarent. Cum igitur res agatur, quam ad laetum properare ac perduci exitum si optimo cuique gratum, erit sane pergratum Pontifici, habetote iam vos in singulorum, quos memoravi, virtutibus ac promeritis heic dilucide enarrandis haud nequiquam adhibitam nec temere interpositam eloquentiam vestram. Atque alia, praeterea, accedit causa, cur Sanctissimus Dominus noster multo sit ad ita deliberandum proclivior, ut cupitis: quod scilicet praeclaris hisce Ecclesiae filiis, qui beati perpaucis ante annis renuntiati sunt, novis patratis, tam brevi temporis spatio, per eos deprecatores miraculis, videatur Deus ipse legitimam amplissimamque universorum christifidelium venerationem maturare voluisse. At Pontifex tamen, qui, religiosissimus hoc in genere iudex, omnia, quadam quasi trutina, diu multumque examinare consuevit, eo est animo ut supersedeat aliquantum, donec Patres Cardinales et sacrorum Antistites, ad mentem cuiusque suam aperiendam vocatos, in Consistorio semipublico, quod propediem habebitur, sententiam rogaverit; intereaque se omnium adiuvari ac muniri precibus optat, ut ad ineundum tanti momenti consilium Spiritus Paracliti afflatu regatur ac permoveatur. — Haec Beatissimus Pater praecepit ut ad orationes vestras suo ipsius nomine responderem ».

Die 22 Maii 1930

CONSISTORIUM SEMIPUBLICUM DE CANONIZATIONE BEATORUM IOANNIS DE BRÉBEUF ET SOCIORUM, MARTYRUM; ROBERTI BELLARMINI, EPISCOPI CONFESSORIS, ET THEOPHILI A CURTE, CONFESSORIS, AC BEATARUM CATHARINAE THOMASIAE ET LUCIAE FILIPPINI, VIRGINUM.

Feria V, die 22 Maii 1930, in consueta Aula Palatii Apostolici Vaticani, Consistorium semipublicum habitum est, in quo Sanctissimus Dominus noster Pius Papa XI tam Reverendissimorum Patrum Cardinalium, quam Patriarcharum, Archiepiscoporum et Episcoporum itemque Praelatorum seu Abbatum *nullius*, quibus ius est, suffragia excepit pro futura canonizatione Beatorum Ioannis de Brébeuf, Isaaci Jogues, Gabrielis Lalemant, Antonii Daniel, Caroli Garnier, Natalis Chabanel, Renati Goupil et Ioannis de La Lande, Martyrum, S. I., Roberti Cardinalis Bellarmino, S. I., Episcopi confessoris, et Theophili a Curte, O. F. M., Confessoris ac Beatarum Catharinae Thomasiae Virginis, monialis professae in Ordine Canonissarum S. Augustini, et Luciae Filippini, Virginis, fundatricis Instituti Magistrarum Piarum ab eius cognomine nuncupatarum.

Suffragia excepturus Beatissimus Pater haec praefatus est:

VENERABILES FRATRES

Obstare iam nihil videtur, quominus beatis Ioanni de Brébeuf eiusque sociis martyribus, Roberto Bellarmino Episcopo confessori et Theophilo a Curte confessori, Catharinae Thomasiae et Luciae Filippini virginibus, sanctorum caelitum honores ubique gentium deferri iubeamus. Acta enim res apud Consilium sacris Ritibus tuendis magna illa, qua solet idem, disceptationum severitate; accessere, quemadmodum nostis, duo Consistoria secreta, publica duo: ut profecto appareat, nullum iam nunc dubitationi, nullum haesitationi locum relinqui. Verum in causa tam gravi, quae cum infallibili Romani Pontificis magisterio penitus cohaereret, ne quod humanae sapientiae adminiculum praesidiumque mitteremus vel neglegeremus, vos, Venerabiles Fratres, quotquot potissimum minus longe a Nobis abestis, huc in Consistorium semipublicum acciri voluimus, commentariis de eorundem bea-

torum vita, virtutibus, miraculis tempestive unicuique coeuntium traditis, ut, re etiam atque etiam cognita ac perspecta, iudicium Nobis vestrum aperire possetis. Id igitur, Venerabiles Fratres, postulamus, ut de beatis hisce ad summos honores evehendis comprobatae hominum sanctitati debitos, quid singuli sentiatis, alius post alium vestrae ex ordine dignitatis, profiteamini.

Exceptis vero adstantium suffragiis, Sanctissimus Dominus Noster haec addidit verba:

Ex suffragiis modo latis didicimus, beatos, de quibus agitur, vobis plane dignos haberi, quos in sanctis caelitibus numeremus: in eandem vero sententiam scitote Nosmet ipsos discedere perlibenter. Itaque, in Petriani templi maiestate iisque caeremoniis, quae apparatu ipsae suo eventi magnitudinem declarant, sacra eiusmodi sollemnia peragere certum Nobis deliberatumque est. Utque tempus rei gerendae de more praefiniamus, die dominico proximi mensis Iunii altero et vicesimo, beatis Catharinae Thomasiae et Luciae Filippini; die autem dominico eiusdem mensis undetricesimo, beatis Ioanni de Brébeuf eiusque sociis, Roberto Bellarmino et Theophilo a Curte sanctorum caelitum honores, apostolica auctoritate Nostra, decreturi sumus. Quod quidem eventum ut faustum sit, sit felix et catholico nomini bene vertat, divinum Ecclesiae Conditorem, Venerabiles Fratres, una Nobiscum rogare ne desinatis.

Tum, obtenta venia Summi Pontificis, Praefectus Caeremoniarum Apostolicarum Protonotarios Apostolicos adstantes ita rogavit: « Ego Carolus Respighi, Caeremoniarum Apostolicarum Praefectus, rogo vos omnes Protonotarios et Notarios Apostolicos hic praesentes, ut de sententiis, consilio et unanimi consensu Reverendissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, nec non Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum et Abbatum, deque Summi Pontificis oratione ac deliberatione praehabitis super sollemni Canonizatione beatorum Martyrum Ioannis de Brébeuf et sociorum; beatorum Roberti Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Bellarmino et Theophili a Curte nec non beatarum Catharinae Thomasiae et Luciae Filippini, unum vel plura, publicum

seu publica conficiatis instrumentum vel instrumenta ad perpetuam rei memoriam ». Cui antiquior e Protonotariis Apostolicis praesentibus Illmus et Revmus P. D. Dominicus Iorio, innuens Cubicularios de numero, respondit: « Conficiemus, vobis testibus ».

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE MANILA ET NOVAE SEGOBIAE

DISMEMBRATIONIS ET ERECTIONIS DIOECESIS LINGAYEN.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Continuam omnium Ecclesiarum sollicitudinem habentes, omni studio curare debemus ut earum circumscriptiones ita temporum locorumque adiunctis respondeant, ut gregi Dominico sibi credito pascendo et regendo facilius ac salubrius sacri Pastores consulere queant. Cum itaque archidioecesis de Manila et dioecesis Novae Segobiae tanto incolarum numero frequentissimae territoriali circumscriptione latissime pateant ita ut in remotioribus regionibus nedum distantia sed etiam viarum difficultate Pastores a gregibus nimius seiungantur, enixe ab Apostolica Sede, ad utilius christifidelium regimini consulendum, expostulatum est, ut ab iisdem dioecesibus quaedam territorii partes separentur et in novam erigantur dioecesim. Votis itaque et consensu suffulti sacrorum Antistitum, qui modo dioeceses ipsas regunt, necnon favorabili voto praehabito venerabilis fratris Gulielmi Piani Archiepiscopi Dramensis, Delegati Apostolici in Philippinis Insulis, prae oculis habentes spirituales tot animarum necessitates, his precibus annuendum censuimus. Quare, consilio dilectorum filiorum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationis Consistorialis, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, iis insuper attentis quae in Apostolicis Litteris *Quae mari Sinico* die decima septima mensis Septembris anno millesimo nongentesimo secundo a fel. rec. Leone Papa Decimotertio Praedecessore Nostro statuta sunt, Apostolicae potestatis plenitudine a praefatis dioecesibus de Manila et Novae Segobiae territorii partem distrahimus, atque ex ea novam ac distinctam dioecesim constituimus ac erigimus *Lingayensem* ab urbe *Lingayen* appellandam; in hac vero urbe sedem et cathedram episcopalem statuimus, eiusque eccle-

siam paroecialem ad cathedralis Ecclesiae gradum et dignitatem evehimus eique propterea omnia privilegia et iura concedimus quibus ceterae cathedrales Ecclesiae fruuntur. Huius novae dioecesis limites iidem erunt ac limites paroeciarum quas ipsi, ut infra, assignamus et attribuimus. Paroeciae autem hae sunt: I) Ex archidioecesi de Manila sex et viginti, idest: *Agno*, *Alaminos*, *Anda*, *Balincaguin*, *Balungao*, *Bani*, *Bolinao*, *Burgos*, *Dasol*, *Eguia*, *Infanta*, *Rosales*, *San Quintin*, *Umingan*, quae exstant in civili provincia de *Pangasinan;* insuper *Cupayo*, *Karanglan*, *Lupao*, *Muñoz*, *Nampikuan*, *Pantabangan*, *Puncan*, *San José*, *San Juan de Guimba*, quae sunt in provincia civili de *Nueva Ecija*, denique *Masinloc*, *Candelaria*, *Santa Cruz*, in ambitu provinciae civilis de Zambales. II) E dioecesi Novae Segobiae paroeciae septem et triginta, scilicet: *Aguilar*, *Alava*, *Alcalá*, *Asingan*, *Basista*, *Bautista*, *Bayambang*, *Binalonan*, *Binmaley*, *Calasiao*, *Dagupan*, *Lingayen*, *Malasiqui*, *Manaoag*, *Mangaldan*, *Mangatarem*, *Mapandan*, *Pozorrubio*, *Salasa*, *San Carlos*, *San Fabian*, *San Isidro*, *San Jacinto*, *San Manuel*, *San Nicolas*, *Santa Barbara*, *Santa Maria*, *Sual*, *Tayug*, *Urbistondo*, *Urdaneta*, *Villasis*, quae omnes sunt in provincia civili de *Pangasinan;* denique *Camiling*, *Gerona*, *Moncada*, *Paniqui*, *Pura*, quae ad provinciam civilem de *Tarlac* pertinent. Hanc vero novam cathedralem Ecclesiam Lingayensem suffraganeam constituimus metropolitanae Ecclesiae de Manila, eiusque pro tempore Episcopos metropolitico iuri archiepiscopi de Manila subiicimus. Reservamus autem Apostolicae Sedi facultatem libere novam decernendi istius dioecesis dismembrationem, quoties id expedire in Domino visum fuerit. Lingayensibus insuper pro tempore Episcopis omnes tribuimus honores, insignia, favores, iura ac privilegia, quibus alii Antistites in Philippinis Insulis iure communi vel legitima consuetudine gaudent ac fruuntur, eosque iisdem oneribus et obligationibus adstringimus. Quum autem temporum adiuncta prohibeant quominus in praesens canonicorum Capitulum in eadem dioecesi instituatur, iubemus loco canonicorum dioecesanos Consultores ad normam can. 423 et seq. eligi. Mandamus item ut, quamprimum fieri poterit, saltem parvum Seminarium dioecesanum iuxta Codicis decreta et Sacrae Congregationis de Seminariis normas erigatur. Optamus insuper ut, ipsius dioecesis sumptibus, bini delecti iuvenes, vel modo saltem unus Romam in Pontificium Collegium de Propaganda Fide, vel Pium Latinum Americanum, vel aliud item ecclesiasticum institutum pro opportunitate eligendum, non intermissa vice mittantur, ut in hac alma Urbe sub oculis fere Romanorum Pontificum succrescant ac ecclesiasticis disciplinis instituantur. Quod vero attinet ad huius dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii capitularis, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi ser-

vanda iubemus quae sacri canones decernunt. Quod autem ad clerum in particulari spectat, statuimus ut eo ipso clerici omnes censeantur adscripti Ecclesiae illi in cuius territorio legitime exstant. Volumus denique ut omnia documenta et acta, quae novam hanc dioecesim respiciunt, quamprimum fieri poterit a cancellariis archidioecesis de Manila et dioecesis Novae Segobiae tradantur cancellariae dioecesis Lingayensis ut in eius archivo serventur. Episcopalem mensam huius novae dioecesis constituent bona et reditus ad ipsam dioecesim pertinentia pro rata a dioecesibus de Manila et Novae Segobiae ipsi transferenda et solvenda; nec non curiae emolumenta et ceterae oblationes quae a fidelibus, in quorum bonum dioecesis erecta est, praeberi solent praeter ea quae ad hunc finem iam oblata vel collecta sunt.

Rebus itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsequenda deputamus venerabilem fratrem Gulielmum Piani, Archiepiscopum Dramensem ac in Philippinis insulis Apostolicum Delegatum, eique propterea tribuimus necessarias et opportunas facultates etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, atque dirimendi controversias quae in exsecutionis actu oriri possunt, onere eidem imposito ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses a praesentibus Litteris datis authenticum exemplar transmittendi peractae exsecutionis. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet quorum interest, vel qui sua interesse praesumant, auditi non fuerint ac praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato defectu, notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis eadem prorsus tribuatur fides quae hisce Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum, praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibus-

cumque, etiam speciali mentione dignis. Nemini autem quae hisce Litteris Nostris dismembrationis, erectionis, evectionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae infringere, vel eis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli, Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo octavo die decimanona mensis Maii, Pontificatus Nostri anno septimo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH,
Cancellarius S. R. E.

CAROLUS CARD. PEROSI,
S. C. Consistorialis Secretarius.

Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*
Hector Castelli, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XXXVIII, n. 9. - M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

DISTRACTO TERRITORIO EX VICARIATIBUS DE MUKDEN ET DE JEHOL ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE SZE-PING-KAI IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ex hac sublimi Principis Apostolorum cathedra, quam obtinemus divinitus, sublimi tamquam e specula in omnes vel longo terrarum marisque spatio seiunctas ab hoc catholici orbis centro regiones oculos mentis Nostrae convertimus, et quae rei sacrae procurationi melius expediendae conducant, quaeque cedant in exploratam fidelis populi utilitatem, sollicito studio, apostolica Nostra auctoritate interposita, decernere maturamus. Iamvero cum venerabilis frater Ioannes Maria Blois, e Societate Parisiensi Missionum ad exteras gentes, Episcopus titularis Lambaesitanus et Vicarius Apostolicus de Mukden instanter Nos flagitaverit ut ob territorium late patens suae iurisdictioni subiectum, et incolarum ibique commorantium multitudinem suus de

Mukden vicariatus divideretur, et ex hoc territorio diviso ac separato nova ad catholicam fidem validius promovendam conderetur circumscriptio ecclesiastica; quumque iisdem motus rationibus venerabilis frater Conradus Abels, e Congregatione a Corde Immaculato Beatae Mariae Virginis, Episcopus titularis Laganiensis et Vicarius Apostolicus de Jehol, petierit similiter ut pars quaedam territorii a suo quidem vicariatu seiuncta in novam circumscriptionem includeretur: Nos, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, praehabito voto venerabilis fratris Celsi Costantini, Archiepiscopi titularis Theodosiopolitani, Delegati Apostolici in Sinis, precibus praefatis annuendum ultro libenterque existimavimus. Quare motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, partem districtus civilis de *Tao-chang-tao* quae ad vicariatum de Mukden pertinet, itemque etiam eiusdem districtus partem, quae vicariatui de Jehol paret, a praedictis vicariatibus separamus; et totum districtum de Tao-chang-tao seiunctum sic ac dismembratum, qui praefecturas civiles de *Liaoynanhsien*, *Tungliaohsien*, *Taonanhsien*, *Shwangshanhsien*, *Changtuhsien*, *Kangpinghsien*, *Kaitunghsien*, *Taoanhsien*, *Lishuhsien*, *Ankwanghsien*, *Hwaitehsien*, *Chanyuhsien*, *Tuchuanhsien*, *Chengtunghsien et Fakuhsien*, complectitur, in novam praefecturam apostolicam erigimus, cui nomen facimus de *Sze-ping-kai* quamque ad Nostrum et Sanctae huius Sedis Apostolicae beneplacitum curis tradimus sacerdotum e Seminario de Pont Viau e provincia de Quebec pro exteris Missionibus. Huic autem novae praefecturae apostolicae sub-praefecturam etiam civilem unimus de *Chang-ou-hsien* hucusque ad vicariatum de Jehol pertinentem.

Porro haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac manere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die II mensis Augusti anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

FINES REGUNTUR INTER VICARIATUS APOSTOLICOS DE LOANGO ET DE BRAZZAVILLE IN AFRICA CENTRALI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae catholico nomini aeternaeque fidelium saluti bene, prospere ac feliciter eveniant, ea ut mature praestemus Nos admonet supremi apostolatus munus, quo in terris divinitus fungimur. Iamvero quum Ordinarii vicariatuum apostolicorum de Loango et de Brazzaville in Africa centrali a Nobis humiliter expostulaverint ut limites Missionum sibi concreditarum non satis in praesens definiti mutarentur; Nos, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, huiusmodi precibus annuendum existimavimus. Quae cum ita sint, certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium tenore, volumus ac mandamus ut vicariatus apostolici de Loango et de Brazzaville in Africa Centrali sequentibus in posterum limitibus constituantur, nempe linea devortiorum aquarum fluminum *Louesse et Bouanza* usque ad confluentem *Louolo* vel *Lori*; cursu huius fluminis; linea recta quae a fontibus fluminis *Louolo* discedens illas fluminis *Nzoanina* attingit; cursu huius fluminis, et fluminis *Ndouo Niari* usque ad confluentem *Loukougni*; cursu eiusdem fluminis usque ad confluentem *Comba*; cursu denique istius fluminis usque ad eius scaturigines.

Hanc autem limitum variationem et definitionem ratam habemus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis auctoritate qualibet scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die II mensis Augusti anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

ECCLESIA CATHEDRALIS SUESSANA, SUB TITULO SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI, HONORIBUS BASILICAE MINORIS AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Suessanae in Auruncis civitatis cathedrale templum, quod loco vetustissimae ecclesiae, quae inibi exsistebat, initiis saeculi post Christum natum decimisecundi erectum est, inter latiali regioni finitimae Campaniae sacras aedes conspicua fama exornatur ob formam suam artisque opera quibus renidet. Ad instar basilicae romanae exstructum, cryptaque antiqua donatum, tribus navibus constat, quae columnis suffultae altaria aliaque affabre facta supellectilia exhibent; tessellato praesertim pavimento, instructa tesseris orchestra, vermiculato sculpturatoque ambone prostantibus; in principe autem atrii arcu copiosis figuris multisque casibus gesta Sancti Petri Apostoli narrantur; templum enim ipsum in honorem Sanctorum Apostolorum Petri ac Pauli Deo dicatum est. Eodem in templo sanctuarium quoque habetur prodigiosae imaginis Beatae Mariae Virginis, cui populi Suessani *Advocatae* nomen adhaeret. Imagini vero ipsi Episcopus Suessanus vigore facultatum, quas eidem Patriarchalis Basilicae Vaticanae Principis Apostolorum Capitulum concessit, anno MDCCCCIV mense Septembri auream coronam solemniter imposuit. Vetustum Virginis simulacrum christifideles tum civitatis ac regionis Auruncorum tum provinciarum, quae contiguae sunt, tutelam Deiparae invocantes singulari cultu venerantur. Quibus omnibus attentis, cum venerabilis frater Suessanus Episcopus a Nobis exposcat ut, hoc anno quinquagesimo ab inito Nostro sacerdotio, idem templum cathedrale honoribus privilegiisque Basilicae minoris decorare velimus: Nos ad benevolentiae Nostrae erga clerum populumque dioecesis ipsius pignus exhibendum, quod sit quoque sacerdotalis iubilaei Nostri mnemosynon, votis memoratis concedere ultro libenterque existimavimus. Quam ob rem, audito etiam dilecto filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum ecclesiam cathedralem Suessanam sub titulo Sanctorum Apostolorum Petri ac Pauli dignitate tituloque Basilicae minoris augemus illique privilegia atque honorificentias tribuimus, quae huic titulo de iure competunt.

Haec largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant seu spectare poterunt nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII mensis Novembris, anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

SEPARATO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE YUNNANFU IN SINIS, ERIGITUR MISSIO INDEPENDENS DE TA-LI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Munus apostolicum, quo in terris fungimur, exigit a Nobis ut necessitatibus christifidelium provehendaeque religionis ubique locorum, data opportunitate, tempestive provideque consulamus. Quopropter cum edoceamur ab Apostolico Vicario de Yunnanfu in Sinis vicariatum ipsum latius patere ac multitudine incolarum refertum esse, ita ut ex eodem opportune separanda sit quaedam pars territorii in missionem independentem constituenda, quae aliis missionariis tradatur, atque id quoque a Nobis expostulent tum Vicarius Apostolicus praefatus tum Noster in Sinis Delegatus Apostolicus: Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui Sacrae Congregationis de Propaganda Fide rebus gerendis praepositi sunt, ea quae sequuntur in Domino decernenda existimavimus. Nimirum certa scientia ac matura deliberatione Nostris omnibusque rei momentis attento ac sedulo studio perpensis, motu proprio deque apostolicae Nostrae auctoritatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore a vicariatu apostolico de Yunnanfu in Sinis civiles subpraefecturas subtrahimus sive dismembramus, que nuncupantur *Sze-mao*, *Ning-erh*, *Mo-kiang*, *King-ku*, *Yuan-kiang*, *Sin-ping*, *Lan-tsang*, *Chen-yuan*, *King-tung*, *Mien-ning*, *Teng-chung*, *Pao-shan*, *Yung-ping*, *Chen-kang*, *Lung-ling*, *Ta-li*, *Siang-yun*, *Erh-yuan*, *Feng-y*, *Teng-chwan*, *Ping-chwan*, *Yun-lung*, *Mi-tu*, *Li-kiang*, *Lan-ping*, *Ho-king*, *Kien-chwan*, *Meng-hwa*, *Yang-feng*, *Yun-ning*, *Lang-ku*, *Shun-ning*, *Yun-hien*, easdemque in novam missionem independentem sub nomine de *Ta-li* erigimus. Hanc

autem novam de Ta-li missionem curis sacerdotum Societatis Presbyterorum a Sacratissimo Corde Iesu de Betharram ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum committimus.

Haec statuimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere illisque ad quos pertinent seu pertinere poterunt nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXII mensis Novembris anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. IOSEPHUM, DIACONUM S. NICOLAI IN CARCERE TULLIANO, S. R. E. CARD. MORI, OCTOGESIMUM AETATIS ANNUM EXPLETURUM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quae Nobis cum filiis universis intercedit caritas, si, ut saepe diximus, id quoquo pacto postulat ut laeta tristia cum ipsis communia habeamus, multo eâ magis impellimur, ut qui sunt Nobis propiores Nostrorumque socii laborum, quicquid iis laetabile obtingit, praecipua quadam voluntate participemus. Cum igitur propediem octogesimum aetatis annum sis auspicato completurus, hoc libenter eventum, tibi tuique amatoribus faustum, gratulatione ominibusque Nostris prosequi et nobilitare placet. Immo eo libentius, quod, hoc septem annorum spatio feliciter exacto postquam te romana purpura honestavimus, per consilium operamque tuam tam te Nobis sedulum praestitisti adiutorem, ut experiundo noverimus, quam rectis, quam veris, in ipsa dignitate tibi amplissima deferenda, laudibus extulissemus tuos «diuturnos ac praeclaros ingenii labores religiose in Ecclesiae utilitatem, in pluribus sacris dicasteriis, per iuris praesertim doctrinam ac peritiam, impensos». Quas quidem laudes hodie cumulatius iterantes et optima sacerdotalium virtutum exempla, quae exhibuisti continenter atque exhibes, publice recolentes, tibi cupimus vehementer, ut huius lucis usura quam diutissime, bene valendo, fruaris, quod vitae erit reliquum, quem-

admodum usque huc egisti, in Ecclesiae Dei bonum terendo. Caelestium interea donorum auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, tibi, dilecte fili Noster, apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XX mensis Ianuarii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri octavo.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. ALEXIUM HENRICUM M. TIT. S. SUSANNAE S. R. E. PRESB. CARDINALEM LÉPICIER, QUEM MITTIT LEGATUM AD CONVENTUM EUCHARISTICUM EX OMNI NATIONE CARTHAGINE CELEBRANDUM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Prophetica illa Iesu Domini verba « et ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum » in Eucharisticis quidem Conventibus praeclarum in modum confirmari videntur, in iis praesertim qui ex nationibus omnibus cogi consueverunt; in quibus id etiam mirari licet, non modo catholicos homines ad peculiarem quandam in Sacramentum augustum pietatem excitari, sed etiam acatholicos, quasi divina re perculsos communique animorum commotione succensos, non parum ad sacrosanctae Eucharistiae triumphum conferre. Itaque auspicato sane factum est ut in omnibus fere continentibus terris, hac aetate nostra, huiusmodi congressus, maiore in dies decore succrescente ac celebritate, habiti sint; in pluribus scilicet Europae urbibus atque Hierosolymis in Asia; recensque Chicagiae in America et Sydneyi in Australia, ex quibus quam laeta religionis sanctae incrementa quaeque rei catholicae utilitates profecta sint, omnes norunt. In una igitur Africa adhuc Eucharistiae triumphus desiderabatur; Africam dicimus quae priscis Ecclesiae temporibus tot ardentium virorum fide et monachorum sanctitudine floruit; quos inter ille eminet Augustinus, Doctorum Ecclesiae facile princeps, cuius quidem hoc anno memoria sollemni ritu recolitur saeculo exeunte quinto decimo ex quo is ad caelestium sedes avolavit. Quamobrem opportune admodum mox accidet ut in Augustini terra Eucharisticus conventus celebretur, idemque Carthagine, in urbe scilicet quae non solum veteribus monumentis poenicorumque bellorum gloriâ insignis est, sed etiam christianis laudibus praestantissima, cum tam multi in ea invictique Fidei athletae orti sint, imprimisque Cyprianus ac Tertullianus. Nos vero, quibus pro Apostolico munere nihil antiquius esse potest quam ut in Africa, Deo favente, res catholica revirescat, libenter equidem volumus Carthagi-

niensi Conventui praesentes quodammodo interesse. Quapropter te, dilecte fili Noster, Legatum Nostrum Apostolicum his litteris eligimus, ut, nomine et auctoritate Nostra, et Congressioni illi praesis et variis caeremoniis praesideas; non dubitantes quin ipse, quo pietatis studio egregie nites ac romanae purpurae dignitate non parum ad optatum rei exitum sis collaturus. Iam nunc illius diei laetitiam praecipimus, cum pacificus Rex Christus sub mysticis velis delitescens per vetustae urbis vias abs te circumferetur, atque omnes ex quavis natione fideles te praeeunte precabuntur ut in dilecta Africa, in qua, una cum sollertissimis sacrorum Pastoribus, missionales viri qui Cardinalem Lavigérie f. r. tamquam legiferum patrem venerantur, aliique tantopere desudant, Dei regnum quantocius floreat ac vigeat. Qua spe freti, ad rei splendorem animarumque fructum augendum, tibi damus ut sacris operatus praesentibus nomine Nostro benedicas, plenam eisdem admissorum veniam proponens usitatis Ecclesiae condicionibus lucrandam. Ac caelestium auspex munerum itemque praecipuae benevolentiae Nostrae testis apostolica sit benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, iisque omnibus qui conventui intererunt effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXV mensis Aprilis, in festo S. Marci Evangelistae, anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

PIUS PP. XI

III

AD EMUM P. D. MICHAELEM EPISCOPUM TUSCULANUM S. R. E. CARDINALEM LEGA: QUEM MITTIT A LATERE RAVENNAM AD EUCHARISTICUM CONVENTUM REGIONIS FLAMINIAE.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Peculiari quadam laetitia Nos perfundimur quoties per catholicum orbem eucharistici habentur conventus; ex quo enim, haud ita pridem, celebrari consueverunt, et fides in populo augeri et christiana pietas cotidie magis excitari coeptae sunt. Iamvero haud mirum id est; cum enim Eucharistia, sanctorum Patrum testimonio, continuatio quaedam Incarnationis censenda sit, altrix est novae vitae per eam hominibus collatae. Ea siquidem humanas passiones comprimit, aeternae gloriae spem roborat et quasi centrum fit christiani cultus ac religionis. Quam quidem ad rem, egregie ait S. Petrus Damiani, Ravennatium gloria ac decus: « Huius novi sacramenti virtute fermentum illud condemnatae vetustatis expellimus, ut de servi-

tute ad libertatem spiritus et ad nova regenerationis azyma transeamus ». Ravennae autem Pastor clarissimus, S. Petrus Chrysologus, illud Apostoli « obsecro vos ut exhibeatis corpora vestra hostiam vivam » explanare cupiens, perbelle scribit: « Hoc sacrificium Christi descendit ex forma, qui corpus suum pro vita saeculi vitaliter immolavit: et vere corpus suum fecit hostiam vivam, quia vivit occisus. In tali ergo victima mors expenditur, hostia permanet, vivit hostia, mors punitur. Hinc martyres morte nascuntur, fine inchoant, occisione vivunt, et in caelis lucent, qui in terris putabantur exstincti ». Haec perlibenti sane animo recolimus, Ravennatensi appropinquante Congressu eucharistico; facile coniicientes quae olim fuerit Ravennatium pietas erga Sacramentum augustum; quam ceteroquin sacrae etiam illae aedes mirifice testantur, quae musivis operibus tam splendide enitent ac monumentis ad veterem liturgiam eucharisticam pertinentibus. Cum igitur Nos, pro egregia Nostra erga Ravennates voluntate, praesentes quodammodo sacris eis sollemnibus adesse velimus, quem mittemus qui Nostram illic personam gerat nisi te, venerabilis frater Noster, qui cum tanta apud omnes, in regione tua Flaminia, gratia et opinione floreas, tum sollertis Ravennatium Archiepiscopi frater es amantissimus? Quamobrem Nos et sponte et tuorum votis satisfacientes, te his litteris Legatum Nostrum eligimus, qui, nomine et auctoritate Nostra, Eucharistico illi Conventui praesideas; non dubitantes quin ipse sancto munere digne admodum sis perfuncturus. Celeberrima certe haec Congressio erit, propterea quod frequens, uti affertur, clerus populusque sacris eis diebus ex regione universa Ravennam conveniet. Fac igitur ut omnes sciant populares tui nihil magis optare communem fidelium Patrem quam ut pacificus Rex Christus studiosius in dies in Sacramento augusto colatur, idque maxime ad sacram synaxim saepissime accedendo; per eam enim fit ut homines, cum Deo coniuncti, in terris adhuc peregrinantes, caelestium gaudia praecipiant. Quo autem haec sollemnia splendidiorem habeant exitum imprimisque in maiorem cedant animarum fructum, tibi, venerabilis frater Noster, facultatem damus ut, sollemniori die, sacris operatus, nomine et auctoritate Nostra praesentibus benedicas, plenam eisdem admissorum veniam proponendo, usitatis Ecclesiae condicionibus lucrandam. Interea, divinorum auspicem munerum paternaeque benevolentiae testem esse volumus apostolicam benedictionem, quam tibi, venerabilis frater Noster, iisque omnibus qui Congressioni intererunt effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die III mensis Maii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de proprio Pastore providit, nimirum:

17 Maii 1930. — Titulari archiepiscopali ecclesiae Garellensi, praefecit R. P. D. Antonium Bonaventuram Jeglič, hactenus Episcopum Labacensem.

20 Maii. — Cathedrali Ecclesiae Niciensi, R. P. D. Paulum Rémond, hactenus Episcopum Clysmatenum.

28 Maii. — Titulari episcopali ecclesiae Gordenae, R. D. Ioannem Saint Pierre, e dioecesi Baionensi, quem constituit Auxiliarem R. P. D. Alexii Lemaître, Archiepiscopi Carthaginensis.

II

DE FINIUM DIOECESIUM MUTATIONE

Sanctissimus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, decreto Sacrae Congregationis Consistorialis, sequentem finium dioecesium mutationem benigne statuere dignatus est:

7 Februarii 1930. — AGRIENSIS-VACIENSIS. — Praedium *Pernye-puszta* a paroecia *Apc* e ab archidioecesi Agriensi separatum est atque paroeciae *Lörinci* et dioecesi Vaciensi perpetuo coniunctum.

III

DESIGNATIO

Archiepiscopus Curitybensis designavit semel pro semper ad normam can. 1592 § 2, pro appellationibus a suo tribunali, Ordinarium de Ponta Grossa; quam designatĩonem Ssm̃us Dñus Noster per rescriptum Sacrae Congregationis Consistorialis die 10 Martii 1930 approbare dignatus est.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

MONTIS REGALIS

IURIS MATRICITATIS ET PRAECEDENTIAE

Cum diu disputatum sit in oppido Palatii Hadriani, archidioecesis Montis Regalis in Sicilia, de iure matricitatis et praecedentiae ecclesiae paroecialis S. Mariae in caelum adsumptae clerique ritus graeci, super ecclesiam S. Mariae de Lumine clerumque ritus latini, delata hac causa ad Sacram Congregationem pro Ecclesia Orientali, ad lites super tota quaestione in perpetuum terminandas, Sacra haec Congregatio in plenariis comitiis diei 31 Martii 1930 in Civitate Vaticana habitis, propositis ut infra dubiis sequentes responsiones ac solutiones dedit.

« I. An constet de iure matricitatis ecclesiae ritus graeci Palatii Hadriani.

II. An et quae onera sint recognoscenda vel imponenda ecclesiae filiali erga matricem in signum et in obsequium matricitatis.

III. An et quae norma statuenda sit circa processiones, praesertim in solemnitate Corporis Christi, atque circa praecedentiam cleri.

IV. An expediat conferre titulum Archipresbyteri parocho latino Palatii Hadriani; et quatenus *affirmative*, an conferendus sit a Sancta Sede vel a proprio Ordinario.

V. An et quae norma statuenda sit pro visitatione pastorali adimplenda in duabus paroeciis Palatii Hadriani.

VI. An expediat nunc extendere ius commune Codicis iuris canonici ad graecos-albanenses in Italia constitutos, quoad *a*) ritum, quo baptizandi sunt filii parentum mixti ritus; *b*) parochum apud quem matrimonia mixti ritus celebranda sunt; *c*) facultatem uxoris se conformandi ritui mariti ».

R. Ad I. *Affirmative* et amplius; seu: constare de iure matricitatis ecclesiae graecae quatenus importat honorificam praecedentiam; atque iterum perpetuum silentium auctoritate Apostolica super hac quaestione imponitur.

Ad II. Nullum onus ecclesiae filiali imponendum esse, cum iura et officia duarum ecclesiarum et duorum parochorum nulla dependentia seu subiectione respective obstringantur, salvo tamen quod statuitur in responsione ad primum dubium.

Ad III. Nil innovandum; seu quoad processionem Corporis Christi servetur concordatum anno 1660 initum inter clerum graecum et clerum latinum et anno 1678 confirmatum, et quoad processionem in honorem B. M. V. Immaculatae vigens consuetudo servetur. Quod attinet ad praecedentiam: processiones generales seu pro tota civitate Palatii Hadriani, ad normam memorati concordati fiant: in aliis vero sacris functionibus in quibus interventus utriusque ritus cleri praescribitur, serventur normae reverentiae quae pro invitatis ubique et communiter adhibentur, salvo semper iure matricitatis.

Ad IV. *Negative* ad primam partem, et ad secundam provisum in prima.

Ad V. Consuetudo sacram visitationem incipiendi ab ecclesia graeca servetur; salvo tamen iure Ordinarii aliter faciendi, quatenus adiuncta hoc suadeant in aliquo casu.

Ad VI. Dilata; et ad Codificationem canonicam orientalem.

Facta de his omnibus relatione Sanctissimo ab infrascripto Cardinali Secretario, in Audientia diei 5 Aprilis 1930, Sanctitas Sua datas resolutiones approbare dignata est.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 5 Aprilis 1930.

A. Card. Sincero, *a Secretis.*

L. ✠ S.

H. I. Cicognani, *Adsessor.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

PROVISIO ECCLESIARUM

Decretis Sacri Consilii Christiano nomini propagando die 11 Februarii 1930 Ssmus Dñus Noster dignatus est archiepiscopali Ecclesiae Hobartensi praeficere R. P. D. Gulielmum Hayden, hactenus Episcopum Wilcanniensem; cathedrali Ecclesiae Geraldtonensi, R. D. Iacobum O'Collins.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

ROMANA seu IANUEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI PAULAE FRASSINETTI, FUNDATRICIS CONGREGATIONIS SORORUM A S. DOROTHEA.

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur.

Providentissimo sane Dei consilio factum est ut, invalescente contra Ecclesiam dira peste laicismi, quem dicunt, praesertim post teterrimam rerum conversionem in Gallia labente saeculo XVIII peractam, mira quadam foecunditate in Ecclesia floruerint novae religiosae Congregationes, mulierum praesertim, quae, praeter officia pietatis in Deum, excellentissima opera caritatis in proximum impenso studio exercerent; in primis vero ad iuventutem christianis moribus imbuendam.

Inter easdem Familias honorificum occupat locum Institutum a Sancta Dorothea, quod suae legiferae Matris atque primae moderatricis, Venerabilis Famulae Dei Paulae Frassinetti, virtutibus et operibus summopere gloriatur. Pius Papa X, sanctae memoriae, die vigesima prima Augusti, anno millesimo nongentesimo sexto Commissionem de Causa huius Dei Famulae introducenda propria manu signare dignatus est. Probationibus dein absolutis, de heroicis virtutibus, solemni Pii Papae XI decreto, edito sub die decimaquinta Augusti anno millesimo nongentesimo vicesimo octavo, pronuntiatum fuit easdem heroicitatis fastigium attigisse.

Statim de proponendis duobus prodigiis, quae iam praesto erant, agitata fuit quaestio. Etenim per decretum Sacrorum Rituum Congregationis, sub die quarta Iulii anno millesimo nongentesimo vicesimo quarto, Cardinali Urbis Vicario iam tributa fuerat facultas instruendi Apostolicum processum super binis miraculis, quae in eadem Urbe, a Deo patrata ferebantur, invocato Ven. Servae Dei patrocinio, videlicet: *Instantaneae ac perfectae sanationis Sororis Virginiae Caselin ab otite media catarrhali acuta purulenta cum mastoidite in aure sinistra;* et *Instantaneae perfectaeque sanationis pueri Vincentii Giovagnoli a tuberculosi ossea periostea in tarso sinistro.*

Peracto enunciato Apostolico processu, eoque exhibito ac rite aperto apud Sacrorum Rituum Congregationem die trigesima Martii, anno millesimo nongentesimo vicesimo sexto, obtentaque, die decimaseptima Octobris, anno millesimo nongentesimo vicesimo octavo, dispensatione a iudicio, in Congregatione particulari, de validitate eiusdem processus Apostolici super miraculis, in aedibus Reverendissimi Cardinalis Alexandri Verde, Causae Relatoris, die sexta Augusti, anno millesimo nongentesimo vicesimo nono, habita fuit Congregatio Antepraeparatoria, atque die decimoctava Februarii subsequentis anni iterum disceptatum fuit de binis supradictis miraculis in Congregatione, quam vocant praeparatoriam. Quoniam indicatae sanationes praeseferunt cunctos miraculi characteres, atque super iisdem concors et propitia exstitit peritorum sententia, quos Sacra Congregatio deputaverat, idem Reverendissimus Cardinalis Alexander Verde, Causae Relator, in generali Congregatione, celebrata coram Beatissimo Patre Pio Papa XI, die prima Aprilis anno millesimo nongentesimo trigesimo, sequens dubium discutiendum proposuit: *An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum, de quo agitur.* Tunc omnes, qui aderant, tam Cardinales, quam Sacrorum Rituum Congregationis Consultores ac Praelati unanimi consensu *Affirmative* responderunt. Quibus perceptis suffragiis, idem Beatissimus Pater, in re tanti momenti, mentem suam aperire distulit, donec enixis precibus a Patre luminum uberius subsidium exposceret. Hodierna vero die sexta Aprilis anno millesimo nongentesimo trigesimo, Dominica Passionis, divinis devotissime operatus, atque in Consistoriali, quam vocant, aula, pontificio solio assidens, ad se arcessito Rmo Cardinali Camillo Laurenti, Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, nec non Rmo Card. Alexandro Verde, Causae Relatore, una cum R. P. Carolo Salotti, Sanctae Fidei Promotore generali meque infrascripto Secretario, iisque adstantibus, decrevit: *Constare de duobus propositis miraculis*, scilicet de primo: *Instantaneae ac perfectae sanationis Sororis Virginiae Caselin ab otite media catarrhali acuta purulenta cum mastoidite in aure sinistra*, et de altero: *Instantaneae perfectaeque sanationis pueri Vincentii Giovagnoli a tuberculosi ossea periostea in tarso sinistro.*

Atque hoc decretum publici iuris fieri et in actis Sacrae Rituum Congregationis referri mandavit die sexta Aprilis anno millesimo nongentesimo trigesimo.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

ROMANA

CANONIZATIONIS BEATI ROBERTI CARD. BELLARMINO S. I. EPISCOPI ET CONFESSORIS.

SUPER DUBIO

An, et de quibus miraculis constet, post indultam eidem Beato venerationem, in casu et ad effectum de quo agitur.

Compertum est quot quantisque impugnationibus impetita fuerit praeclarissimi viri B. Roberti S. R. E. Cardinalis Bellarmino memoria, ut, qui Ecclesiae adversarios suis doctissimis scriptis vivus profligaverat, eorum impetum etiam mortuus sustinere videretur. Verum quemadmodum luce doctrinae errores ab haereticis conflatos invicte disiecerat, ita luce sanctitatis hostium calumnias dissipavit.

Nec facile dixeris quid in eo magis admirandum obveniat, an ingenii vis et doctrinae copia, an religiosissimae vitae sanctimonia.

Sive enim in explendis officiis sodalis Societatis Iesu, cui fuit addictissimus, sive in sacris disciplinis tradendis, sive in perfunctione gravissimorum munerum cardinalatus et episcopatus, eo fuit pro Dei gloria et animarum salute studio incensus, ut totum ad id animum intenderit, praeclara in vario vitae genere virtutum exempla relinquens. Nec defuit divina miraculorum confirmatio, quibus rite probatis, Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa Undecimus eum die decimatertia mensis Maii anno millesimo nongentesimo vigesimo tertio Beatis accensuit.

Post indultam vero eidem Beato venerationem alia duo miracula asserebantur a Deo per eius intercessionem patrata, in sanatione nempe Raymundi Agràs, et Albini Benz. Quare Apostolici processus tum Barcinone tum Colociae fuere constructi: pro quorum validitate die octava Novembris anno millesimo nongentesimo vigesimo septimo iudicatum est. Tres, uti de iure, habitae sunt Congregationes: Antepraeparatoria coram Cardinali Aidano Gasquet, felicis recordationis, die trigesima Octobris anno millesimo nongentesimo vigesimo octavo, post quam processiculus additionalis in Barcinonensi curia est adornatus; Praeparatoria in Vaticanis aedibus die vigesima octava Ianuarii huius anni, in quibus severe de his miraculis est disceptatum; Generalis demum die vigesima nona nuper elapsi mensis coram Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa Undecimo, in qua a Reverendissimo Cardinali Camillo Laurenti loco et vice Cardinalis Caietani Bisleti,

Causae Relatoris, propositum fuit dubium: *An, et de quibus miraculis constet post eidem Beato indultam venerationem, in casu et ad effectum, de quo agitur.* Reverendissimi Cardinales, Praelati et Consultores suffragia sua protulerunt. Sanctissimus Dominus Noster, ut a Deo maius impetraret lumen, definitivam sententiam edere aliquantulum differre ratus est. Pro qua igitur edenda diem quartam mensis Maii, Dominicam secundam post Pascha, Bono Pastori sacram, indicare dignatus est. Quare hodierna die ad Se arcessiri iussit Reverendissimos Cardinales Camillum Laurenti S. R. C. Praepositum et Caietanum Bisleti, Causae Relatorem, una cum R. P. Carolo Salotti, Sanctae Fidei Promotore generali meque infrascripto Secretario, iisque adstantibus, pronunciavit: *Constare de utroque proposito miraculo*, videlicet: *de instantanea, perfectaque sanatione Raymundi Agràs a peritonitide acuta diffusa*, et *de instantanea, perfectaque sanatione Albini Benz a laesione pulmonari anatomica insanabili.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta Sacrorum Rituum Congregationis referri mandavit die quarta Maii anno millesimo nongentesimo trigesimo.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

III

ROMANA seu IANUEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI PAULAE FRASSINETTI, FUNDATRICIS CONGREGATIONIS SORORUM A S. DOROTHEA.

Super dubio

An stante virtutum et duorum miraculorum adprobatione, tuto *procedi possit ad solemnem Ven. Servae Dei Paulae Frassinetti beatificationem.*

Ingruentibus malis, quae Dei Ecclesiam undequaque premunt et urgent, opportuna ipse Deus suis temporibus semper opposuit remedia. Porro post perturbationes, quae medio saeculo XIX civilem societatem vexabant, inter quas potissimum sunt adnumerandi errores in iuventute instituenda, quasi liceret magistris religionem christianam posthabere seu totaliter seponere, misericors Deus plures suscitavit viros et mulieres, qui tanto huic malo occurrerent. Hinc factum est ut plura condita sint instituta, quibus hic praecipuus finis ut videlicet non solum humanam et civilem instructionem

utriusque sexus adolescentibus impertirent, sed et animos in Sanctae Ecclesiae disciplina formarent, *quae est columna et fundamentum veritatis*. « Neque enim — uti praeclare docet Ssmus D. N. in encyclica de christiana iuventutis educatione — oblivisci unquam licebit christiane educandum totum esse hominem, quantus est, nimirum in unam naturam per spiritum et corpus coalescentem omnibusque animi et corporis partibus instructum quae vel a natura proficiscuntur vel ipsam excedunt, qualem demum ex recta ratione et ex divinis oraculis cognoscimus ».

Inter hos nobilissimum tenet locum Ven. Paula Frassinetti, insigne Ianuensis civitatis decus et ornamentum. In ea nobilissima urbe ortum duxit die tertia Martii anno millesimo octingentesimo nono, eodemque die lustralibus baptismi aquis mundata. Divina gratia praeventa, a puerilibus ludis aliena, animum ad Deum convertere in deliciis habuit. Mature ad maiora divino instinctu vocata, anno millesimo octingentesimo trigesimo quarto primordia Congregationis Sororum a Sancta Dorothea constituit; quae Congregatio in dies magis magisque ita effloruit, ut brevi plures fundatae sint religiosae domus. Divina caritate flagrans omne genus apostolici operis in sequioris sexus spiritualem salutem exercuit, quod etiam est assequuta per suum Institutum, cuius adprobationem post multos exantlatos labores pluresque superatas difficultates ab Apostolica Sede obtinuit. Sancte obiit die undecima Iunii anno millesimo octingentesimo octogesimo secundo. Increbrescente sanctitatis fama, inquisitiones Ordinaria auctoritate, tum in Urbe tum Ianuae fuerunt peractae. Item processiculi « diligentiarum » quem dicunt, nec non super cultu numquam praestito. Hinc decreta fuerunt edita die vigesima secunda Aprilis anno millesimo nongentesimo tertio super adprobatione scriptorum, die vigesima secunda Augusti anno millesimo nongentesimo sexto super Causae Introductione, et die decima Aprilis anno millesimo nongentesimo septimo super cultu nunquam exhibito. Iisdem in locis Apostolici processus fuerunt constructi super virtutibus nec non super miraculis in genere. Horum et praecedentium processuum validitas per decretum diei undecimae Iunii anni millesimo nongentesimo vigesimo quarto fuit recognita. Post tria de more comitia, Sanctissimo Domino Nostro adprobante, de heroicis virtutibus decretum fuit editum die festo Assumptionis B. M. V. anno millesimo nongentesimo vigesimo octavo. Interim Apostolica facta est in Urbe inquisitio super duabus sanationibus, quae supra naturae leges, venerabilis Paulae intercessione, asserebantur obtentae. De his pariter tertio coram Sanctitate Sua disceptatum est, et decretum nuper promulgatum.

Unum tandem supererat inquirendum utrum Beatorum Caelitum honores Venerabili Paulae Frassinetti *tuto* decerni possent. Quare in Generali

Sacrae huius Congregationis conventu, coram Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa Undecimo die vigesima nona mensis Aprilis habito, Reverendissimus Cardinalis Alexander Verde, Causae Relator, dubium instituit: *An, stante virtutum et duorum miraculorum adprobatione,* tuto *procedi possit ad sollemnem Ven. Servae Dei Paulae Frassinetti beatificationem.*

Omnes Reverendissimi Cardinales et omnes Praelati et Consultores in affirmativam responsionem concesserunt: nihilominus Beatissimus Pater sententiam suam edere distulit, lumen a Deo suis aliorumque precibus impetraturus.

Hodierna vero die quarta Maii anno millesimo nongentesimo trigesimo, Dominica secunda post Pascha, Bono Pastori recolendo consecrata, Eucharistico sacrificio devotissime litato, Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa Undecimus ad Vaticanas Aedes arcessiri iussit Reverendissimos Cardinales Camillum Laurenti, Sacrae Rituum Congregationi Praefectum, et Alexandrum Verde, Causae Relatorem, nec non R. P. Carolum Salotti Sanctae Fidei Promotorem generalem meque infrascriptum Secretarium, hisque adstantibus, pronuntiavit: « Tuto *procedi posse ad sollemnem venerabilis Paulae Frassinetti beatificationem* ».

Hoc autem decretum publici iuris fieri, in acta Sacrae Rituum Congregationis referri, litterasque Apostolicas in forma Brevis de sollemnibus Beatificationis in Vaticana Basilica quandocumque celebrandis expediri mandavit die quarta Maii anno millesimo nongentesimo trigesimo.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

IV

QUEBECEN.

CANONIZATIONIS BB. IOANNIS DE BRÉBEUF, ISAACI JOGUES ET SOCIORUM, MARTYRUM S. I.

Super dubio

An, et de quibus miraculis, post indultam eisdem Beatis Martyribus venerationem, constet in casu et ad effectum de quo agitur.

Horrescit animus in tormentis recolendis, quae pro Christi nomine, medio saeculo XVII, Beati Martyres, qui in Canadensem regionem apostolico spiritu ducti se contulerant, passi sunt. Hi fuere Ioannes de Brébeuf, Isaac Jogues, Gabriel Lalemant, Antonius Daniel, Carolus Garnier, Natalis

Chabanel, sacerdotes, Renatus Goupil et Ioannes de la Lande, coadiutores, omnes e Societate Iesu. Hi nati sunt in Gallia, foecunda missionalium operariorum et martyrum altrice. Societati Iesu mature se adiunxerunt et a suis Moderatoribus in Novam Galliam, quo tunc appellabatur nomine Canadensis regio, ad Evangelium praedicandum fuerunt missi.

Libentissimo animi ardore pro animarum sibi creditarum salute difficultates omne genus superarunt, durissimosque labores et egestatem apud barbaras illas tribus fortiter sustinuerunt, Deo sic disponente ut ad maiora sustinenda pararentur.

Martyrium non omnes una simul fecerunt, ab anno millesimo sexcentesimo quadragesimo secundo ad annum quadragesimum nonum eiusdem saeculi a ferocibus silvicolis dira nece interempti. « Tolle martyrum certamina — ait S. Ambrosius — tulisti coronas, tolle cruciatus tulisti beatitudines » (4 sup. Luc. 41). Gloriosum certamen sequuta est glorificationis corona. Servatis enim de iure servandis, Ssmus D. N. Pius Papa XI, die S. Aloisio Gonzagae sacra anno Iubilaei millesimo nongentesimo vigesimo quinto, hos fortissimos pugiles Beatorum fastis adscripsit.

Peracta vix Beatificatione, ad horum Beatorum martyrum simul invocatorum intercessionem nonnullae dicebantur sanationes supra naturae leges evenisse. Quare Commissionem reassumptionis Causae ad Canonizationem Ssmus D. N. Sua manu signare dignatus est die vigesima quinta Novembris anni eiusdem. Remissoriales proinde litterae ad Episcopos Chatamensem et S. Hyacinthi fuere transmissae. Processus illic super duabus ex his sanationibus sunt ad iuris normam constructi et ab Sacra hac Congregatione adprobati. De his sanationibus est disceptatum primo in antepraeparatoria Congregatione die vigesima prima Ianuarii anni huius apud Reverendissimum Cardinalem Alexandrum Verde, Causae Relatorem, altera vice die decimaoctava Martii coram Reverendissimis Cardinalibus Sacro huic Ordini adscriptis; in Generali vero die sexta mensis huius coram Ssmo D. N. Pio Papa XI, in qua Reverendissimi Cardinales, Praelati et Consultores Sacrae huius Congregationis suum quisque edidere votum. Verum Beatissimus Pater sententiam suam pandere per aliquot distulit dies, caelestis interim luminis praesidium a Deo imploraturus.

Quocirca hodierna die undecima Maii, Dominica III post Pascha, fortissimorum martyrum Alexandri I Romani Pontificis et Sociorum memoriae consecrata, sacratissimo Eucharistico Sacrificio religiose litato, Beatissimus Pater ad Se advocari mandavit Reverendissimos Cardinales Camillum Laurenti, S. R. C. Praefectum, et Alexandrum Verde, Causae Relatorem, una cum R. P. Carolo Salotti Sanctae Fidei Promotore generali meque infrascripto Secretario, iisque adstantibus pronunciavit: *Constare de utroque*

proposito miraculo, nempe: de instantanea perfectaque sanatione Mariae Robichaud, in religione Sororis Savoia, a peritonitide tuberculari fibrocaseosa, et *de instantanea perfectaque sanatione Alexandrae Ruel, in religione Sororis Mariae Maximae, a peritonitide tuberculari.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta S. R. C. referri mandavit die undecima mensis Maii anno millesimo nongentesimo trigesimo.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

V

ROMANA seu FALISCODUNEN.

CANONIZATIONIS BEATAE LUCIAE FILIPPINI, FUNDATRICIS INSTITUTI MAGISTRARUM PIARUM AB EIUS COGNOMINE NUNCUPATARUM.

Super dubio

An, et de quibus miraculis, post indultam eidem Beatae venerationem, constet in casu et ad effectum de quo agitur.

Mirificus in sanctitate Deus, et ad suam gloriam ostendendam et in signum sanctitatis servorum suorum *faciens prodigia,* humilem ancillam suam Luciam Filippini nostris hisce diebus post fere duo saecula miro modo voluit exaltare.

Anno millesimo sexcentesimo septuagesimo secundo, Corneti ortum duxit. Utroque parente mature orbatam Cardinalis Marcus Antonius Barbadigo, Episcopus Faliscodunen. et Cornetan., qui raras puellae dotes suspexerat, Faliscodunum secum adduxit. Sub brevi magisterio insignis servae Dei Rosae Venerini, ab eodem Cardinali Viterbio Faliscodunum accitae ut ludum institueret Viterbiensi similem, Lucia adeo profecit, ut nulla ea aptior exstiterit quam Rosa Episcopo scholis regendis designaret. Nec res spem fefellit. Immo plures puellae ad conlaborandum in iuventute instituenda ei se adiunxerunt. Hinc factum est ut nova Magistrarum Piarum familia, Cardinalis Episcopi auctoritate, fuerit instituta, et certatim plures Episcopi pro suis dioecesibus, immo et ipse Summus Pontifex Clemens XI, sanctae memoriae, pro Urbe, Luciae et filiarum eius operam sibi comparare studuerint. Anno millesimo septingentesimo trigesimo secundo sanctam oppetiit mortem. Servae Dei virtutes heroicas fuisse Sacra Rituum

Congregatio, Sanctissimo Domino Nostro adprobante, decrevit anno millesimo nongentesimo vigesimo quarto. Tribus miraculis rite probatis, sollemnis eius Beatificatio die decimatertia Iunii anno millesimo nongentesimo vigesimo sexto fuit celebrata. Ipsa Beatificationis die et hora mire sanata est in Urbe Soror Nicolina Gennari ex Instituto Magistrarum Piarum, et post tredecim dies alia non minus mirifica habita est sanatio in puero Antonio Manieri hac ipsa in Urbe.

Apostolicus adornatus est Processus. Trium peritorum requisitum est votum, quod fuit plenissime affirmativum in agnoscendo supra totius naturae vires sanationes evenisse. Tria de iure habita sunt comitia. Prius apud Reverendissimum Cardinalem Ianuarium Granito Pignatelli di Belmonte, Causae Relatorem, die decima Decembris anno millesimo nongentesimo vigesimo nono: alterum, quod praeparatorium vocant, in Vaticanis aedibus die quarta mensis Martii anni huius: tertium vero coram Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XI die sexta mensis Maii. In quo Reverendissimus Cardinalis Causae Relator dubium proposuit: *An, et de quibus miraculis, post indultam Beatae Luciae Filippini venerationem, constet in casu et ad effectum, de quo agitur.* Patres Cardinales Sacri huius Ordinis, Praelati et Consultores sua quisque suffragia ediderunt. Verum Sanctissimus Pater iudicium sibi de more prorogandum duxit, et adstantes, ut preces ingeminarent, est hortatus, a benignissimo Deo lumina impetraturus.

Ad significandam vero sententiam Suam, hodiernam diem elegit, Dominicam tertiam post Domini Resurrectionem, in qua fortissimus Martyr Alexander Primus decessor Suus commemoratur, et ad Se accivit Reverendissimos Cardinales Camillum Laurenti, S. R. C. Praefectum, et Ianuarium Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopum Albanen., Causae Relatorem, una cum R. P. Carolo Salotti, Sanctae Fidei Promotore generali meque infrascripto Secretario, iisque adstantibus, pronuntiavit: *Constare de duobus propositis miraculis*, scilicet, *de instantanea perfectaque sanatione Sororis Nicolinae Gennari, Magistrae Piae, a gravi tuberculosi pulmonari cum pleuritide*, et *de instantanea perfectaque sanatione pueri Antonii Manieri a gravi bronco-pneumonitide bilaterali.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri, et in acta Sacrorum Rituum Congregationis referri mandavit die undecima Maii anno millesimo nongentesimo trigesimo.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

VI

QUEBECEN.

CANONIZATIONIS BB. IOANNIS DE BRÉBEUF, ISAACI JOGUES ET SOCIORUM MARTYRUM S. I.

SUPER DUBIO

An, stante approbatione duorum miraculorum post indultam praedictis Beatis venerationem, tuto *procedi possit ad solemnem ipsorum canonizationem.*

Quae nunc vigent in Canadensi Dominio, nec non in reliqua America septemtrionali, floridissimae dioeceses, praeter alios innumeros, quibus paullatim crevere, apostolicos labores et conatus, gloriosum etiam martyrum sanguinem, incrementi sui foecundam originem, habuerunt. Ex pluribus enim missionalibus viris, qui zelo animarum abrepti apud aborigenas incolas illarum regionum Evangelium praedicarunt, non pauci cruentam pro fide mortem invicto animo, dira inter supplicia, oppetierunt. Ex iis octo inter sodales Societatis Iesu post iudicialia acta rite expleta, a Ssmo D. N. Pio Papa XI anno millesimo nongentesimo vigesimoquinto Beati nuncupati sunt, nempe: Ioannes de Brébeuf, Isaac Jogues, Gabriel Lalemant, Antonius Daniel, Carolus Garnier, Natalis Chabanel, sacerdotes, necnon Renatus Goupil et Ioannes de La Lande, coadiutores. Horum quinque in ea, quae nunc est regio Canadensis Dominii, martyrium passi sunt, tres vero in ea septemtrionalis Americae parte, quae ad actualem Statum Neo-Eboracensem pertinet, sanguinem pro Christo fuderunt. Quos omnes primitias Martyrum in ea occidentali mundi plaga Ecclesia salutat, ut nec illic videantur sine martyrii gloria segetes christianae fidei potuisse succrescere.

Post indultam vero his Martyribus venerationem, Apostolici processus super duabus sanationibus fuere instructi, quas sanationes, servatis de iure servandis, vera esse miracula die undecima huius mensis, Sanctissimo Domino Nostro approbante, fuit decretum.

Ut Causae finis in nostro foro imponeretur, unum discutiendum supererat dubium: *An, stante approbatione duorum miraculorum post indultam eisdem Beatis venerationem,* tuto *procedi possit ad solemnem ipsorum canonizationem.*

Eapropter in Generali Congregatione coram SS. D. N. die decimatertia mensis huius habita, Reverendissimus Cardinalis Alexander Verde, Causae Relator, hoc dubium proposuit. Reverendissimi Cardinales, nec non Prae-

lati et Consultores, sacro huic Ordini adsciti, in affirmativam concessere sententiam. Nihilominus Beatissimus Pater, maioris gratiae auxilium imploraturus, adstantes est hortatus ut preces ad Deum effunderent.

Hac itaque die, Dominica IV post gaudia Resurrectionis, divina Hostia pientissime litata, ad se arcessivit Reverendissimos Cardinales Camillum Laurenti, S. R. C. Praefectum, et Alexandrum Verde, Causae Relatorem, nec non R. P. Carolum Salotti, Sanctae Fidei Promotorem generalem, meque infrascriptum Secretarium, eisque adstantibus pronunciavit: « Tuto *procedi posse ad Beatorum Martyrum Ioannis de Brébeuf, Isaaci Jogues, Gabrielis Lalemant, Antonii Daniel, Caroli Garnier, Natalis Chabanel, Renati Goupil et Ioannis de La Lande, e Societate Iesu, canonizationem* ».

Hoc autem decretum in vulgus edi et in Sacrae Rituum Congregationis acta referri mandavit die decima octava Maii anno millesimo nongentesimo trigesimo.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

VII

ROMANA

CANONIZATIONIS B. ROBERTI S. R. E. CARD. BELLARMINO S. I., EPISCOPI ET CONFESSORIS.

SUPER DUBIO

An, stante approbatione duorum miraculorum post indultam praedicto Beato venerationem, tuto *procedi possit ad solemnem ipsius canonizationem.*

Quum Novatores saeculi XVI tot tantisque erroribus veritatem catholicae fidei impeterent, in id praecipuo conatu adniti visi sunt, ut Romani Pontificis auctoritatem convellerent, quo submoto angulari Ecclesiae lapide, facile totum catholicae veritatis aedificium corrueret. At illi quidem *meditati sunt inania,* stante verbo Domini: *Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem saeculi* (Matth., XXVIII, 20). Et sane providentissimus Deus in ea etiam temporum procella praesentissimus Ecclesiae suae adfuit, tum multiplici suae gratiae auxilio, tum etiam suscitatis in Ecclesia viris sanctitate aeque ac doctrina insignibus, qui impugnatas ab haereticis veritates strenue ab errore vindicarent. Quos inter Cardinalem Robertum Bellarmino non immerito dixeris principem ea aetate, Romani

Pontificatus propugnatorem et vindicem, ut, quas haeretici praerogativas Romano Episcopo impudenter denegabant, eaedem, doctissimi viri opera, clariore luce niterent. Cuius tanti viri suprema in Ecclesia glorificatio, si Deo placuerit, quasi nova gemma accedet faustissimo Iubilaeo sacerdotali Sanctissimi Domini Nostri, ad terminum iam feliciter properanti.

Iamvero, quum post indultam Beato Roberto venerationem nova, eo intercedente, patrata dicerentur prodigia, confecti sunt Apostolici processus, quorum validitate recognita, de propositis miraculis sedulo tribus in Congregationibus disceptatum est, praehabitis probatissimorum peritorum votis. Post quae a Ssmo D. N. *constare de iis miraculis* nuper decretum est.

Unum itaque supererat inquirendum utrum *tuto* ad Beati Roberti canonizationem procedi posset. Quare Reverendissimus Cardinalis Camillus Laurenti loco et vice Cardinalis Caietani Bisleti, Causae Relatoris, in Generali Congregatione coram Ssmo D. N. Pio Papa XI habita die decimatertia mensis huius dubium proposuit: *An, stante approbatione duorum miraculorum post indultam Beato Roberto venerationem*, tuto *procedi possit ad solemnem ipsius canonizationem*. Quotquot aderant Reverendissimi Cardinales, Praelati et Consultores Sacri huius Ordinis in affirmativum convenere suffragium. Verum Sanctissimus Dominus Noster sententiam Suam edere aliquantisper distulit, ut in re tanti momenti caelestis gratiae lumen suis et aliorum precibus imploraret.

Sacra actione, hodierna die, Dominica IV post Pascha, sancte celebrata ad Se arcessiri mandavit Reverendissimos Cardinales Camillum Laurenti S. R. C. Praefectum et Caietanum Bisleti, Causae Relatorem, una cum R. P. Carolo Salotti S. Fidei Promotore generali meque infrascripto Secretario, eisque adstantibus pronunciavit: « Tuto *procedi posse ad Beati Roberti Cardinalis Bellarmino canonizationem* ».

Hoc autem decretum legitime promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit die decima octava Maii anno millesimo nongentesimo trigesimo.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

VIII

ROMANA seu FALISCODUNEN.

CANONIZATIONIS BEATAE LUCIAE FILIPPINI, FUNDATRICIS ATQUE ANTISTITAE INSTITUTI MAGISTRARUM PIARUM AB EIUS COGNOMINE NUNCUPATARUM.

SUPER DUBIO

An, stante approbatione duorum miraculorum post indultam praedictae Beatae venerationem, tuto *procedi possit ad solemnem ipsius canonizationem.*

Inscrutabili divinae Sapientiae consilio factum est ut famulae Dei Luciae Filippini Beatificationis et Canonizationis causa, quae diutius quam humana prudentia existimaret, tacuit, paucos intra annos mira celeritate ad suum terminum feliciter properaret, hisce praecipue diebus quibus contra christianam iuventutis educationem inimicorum astus, facto agmine, undique componuntur. Suprema glorificatio B. Luciae, quae virtutibus et multiplicibus operibus ad pietatem et scientiam bonasque artes adolescentularum animos informavit, et per suas spirituales filias iugiter informat, hos astus retundit, et palam ostendit pietatem amicam, non vero lucis esse inimicam. « Lucia Filippini », aiebat Ssmus D. N. Pius Papa XI die vigesima prima Martii anno millesimo nongentesimo vigesimo sexto, « Magistra sancta et sanctarum magistrarum exemplar et formatrix tum equidem temporibus quibus ea vixit mire respondet, tum hisce nostris, quibus divina Providentia miraculorum gloriâ eius revocat memoriam, eiusque iterum commendat exempla ».

Quae porro exempla ut nostrae potissimum lucerent aetati, divinitus factum esse videtur ut Causa Servae Dei modo excitata revivisceret. Supremum enim diem B. Lucia Faliscoduni obiit anno millesimo septingentesimo trigesimo secundo, Commissio vero introductionis Causae a Pio X fel. rec. die decima Iulii anno millesimo nongentesimo duodecimo signata est: solemnia vero Beatificationis die decimatertia Iunii anno millesimo nongentesimo vigesimo sexto sunt celebrata.

Apostolicus Processus paulo post in Urbe fuit adornatus super duabus sanationibus quae ad invocationem B. Luciae supra naturae leges asserebantur obtentae, quaeque vera esse miracula, rite expletis, iuxta nostri fori leges, omnibus requisitis actibus, die undecima mensis huius est decretum.

Unum igitur inquirendum reliquum erat utrum *tuto* ad Beatae Luciae canonizationem procedi posset. Quare Reverendissimus Cardinalis Ianuarius Granito Pignatelli di Belmonte in Generali Congregatione coram Ssmo D. N. habita die decimatertia huius mensis dubium instituit: *An stante approbatione duorum miraculorum post indultam Beatae Luciae venerationem* tuto *procedi possit ad solemnem ipsius canonizationem.* Reverendissimi Cardinales, Praelati et Consultores concordi suffragio *tuto procedi posse* responderunt. Attamen Ssmus Pater Suam sententiam distulit aperire, donec in re tanti momenti maioris gratiae copiam a Deo suis et aliorum precibus impetraret. Quod et fecit. Hodierna itaque die, Dominica IV post Pascha, sacro devotissime celebrato, ad Se advocavit Reverendissimos Cardinales Camillum Laurenti S. R. C. Praefectum et Ianuarium Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopum Albanensem, Causae Relatorem, una cum R. P. Carolo Salotti Sanctae Fidei Promotore generali meque infrascripto Secretario, iisque adstantibus pronuntiavit: « Tuto *procedi posse ad Beatae Luciae Filippini canonizationem* ».

Hoc autem decretum publici iuris fieri, et in acta S. R. C. referri mandavit die decimaoctava Maii, anno millesimo nongentesimo trigesimo.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

IX

PASSAVIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVI DEI FR. CONRADI A PARZHAM, LAICI PROFESSI ORDINIS MINORUM CAPUCCINORUM.

SUPER DUBIO

An, et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur.

Inter insignes viros, de quibus catholica Bavaria gloriatur, merito Ven. Frater Conradus a Parzham est accensendus. A piis honestisque parentibus ruricolis Bartholomaeo Birndorfer et Gertrude Niedermayer anno millesimo octingentesimo decimo octavo ortum duxit puer, cui in sacro baptismate Ioannis nomen impositum. Pietatem in Deum veluti cum lacte a genitoribus hausit, et vix puerulus ieiuniis et asperis cruciatibus corpusculum vexare et orationi, vel dum laboribus erat intentus, coepit

instare. Quem morem per totam vitam indeficienter servavit. Parentibus demortuis, annos agens triginta tres pingue domesticum patrimonium pro Deo a se abiecit, et ad Ordinem Minorum Capuccinorum advolavit, in quo, suscepto Conradi nomine, religiosis votis vix emissis, arduum ostiarii officium iam ex tunc a Superioribus, spectata eius vitae sanctitate, ei fuit concreditum in conventu sanctae Annae Vetoettingensi, ad quem plura centena hominum millia quotannis, peregrinationis ergo, accedunt ob continens Beatae Virginis thaumaturgae sanctuarium. Quo munere ultra quadraginta et unum annos « functus est omni cum diligentia, discretione, et insuperabili patientia; semper humilis, pii, devoti, simplicis, maturi et laboriosi fratris partes explens. Nemo eum nec murmurantem et morosum, nec detrahentem vel temere iudicantem, nec unum verbum inutile et superfluum proferentem audivit, quamvis cum hominibus innumeris per decursum multorum annorum tractare debuisset. Munus suum fratrem Conradum totum occupavit ita, ut ei non raro tempus defuerit, cum fratribus mensa communi utendi » (*Anal. Ord. Cap.*, vol. X). Viribus defessus munere se abdicavit et post triduum die vigesima prima Aprilis, anno millesimo octingentesimo nonagesimo quarto, purissimam animam exhalavit. Sanctitatis fama et gratiae innumerae immo et miracula eius sepulcrum gloriosum reddiderunt et reddunt. Apostolici processus fuerunt adornati super virtutibus in dioecesi Passaviensi et rite ab hac Sacra Congregatione approbati; servatisque de iure servandis, heroicas fuisse virtutes fuit decretum die Beatae Virgini in caelum Assumptae sacra anno millesimo nongentesimo vigesimo octavo. Binae mirae sanationes ab actoribus fuere selectae super quibus Apostolici confecti sunt processus — de quorum validitate actum est die decimatertia Novembris anno eodem. — Severissimo peritorum iudicio hae sanationes fuere subiectae, immo et collegiale votum trium peritorum super altera sanatione quaesitum. De his in tribus, quae coadunatae sunt Congregationes, est disceptatum: in Antepraeparatoria coram Reverendissimo Cardinali Andreae Frühwirth, Causae Relatore, die undecima mensis Februarii anni huius; in Praeparatoria in Vaticani aedibus die octava Aprilis; demum in Generali die vigesima mensis huius coram Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XI, in qua Reverendissimus Cardinalis Andreas Frühwirth, Causae Relator, dubium proposuit: *An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur.* Reverendissimi Cardinales, Praelati et Consultores suam quisque pandere sententiam, Beatissimus vero Pater suam edere aliquantulum distulit: interim hortatus est ad Deum preces ingeminari, ut maioris luminis sibi copia daretur.

Hodierna autem die, Dominica V post Domini Resurrectionem, memoriae fortissimi Ecclesiae libertatis assertoris Gregorii Papae VII consecrata,

ad Se advocavit Reverendissimos Cardinales Camillum Laurenti S. R. C. Praefectum et Andream Frühwirth, Causae Relatorem, una cum R. P. Carolo Salotti, sanctae Fidei Promotore generali meque infrascripto Secretario, eisque adstantibus pronuntiavit: *Constare de duobus propositis miraculis:* scilicet de primo: *Instantaneae perfectaeque sanationis Cunegundis Aepfelbacher ab ulcere magno, inveterato, varicoso, incurabili;* et de altero: *Instantaneae perfectaeque sanationis puellae quadrimulae Elisae Erl ab impotentia standi et ambulandi, parta ab atonia musculari congenita seu a morbo « Oppenheim », qui in subiecto a rachitide florida affecto patuit.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri, et in acta S. R. C. referri mandavit die vigesima quinta Maii, anno millesimo nongentesimo trigesimo.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA POENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

DE MARIANI ROSARII RECITATIONE APUD CHRISTIFIDELES RITUS RUTHENI

Ordinarius Stanislaopolitanus Ruthenorum Sanctae Sedi sequens dubium pro opportuna solutione proposuit:

« Utrum christifideles rutheni ritus Indulgentias recitationi Rosarii B. M. V. adnexas lucrentur, quamvis in proprio ritu angelica salutatio differat ab illa latini ritus et in fine contineat brevem mentionem respectivi mysterii ».

Sacra Poenitentiaria Apostolica, re mature perpensa, respondet: *Negative*; attentis tamen omnibus a Revmo Ordinario oratore in suis litteris expositis, auctoritate Ssmi, de cuius mandato memoratum dubium huic Sacro Tribunali delatum est, benigne indulget ut omnes rutheni ritus christifideles, qui descripta ratione angelicam salutationem in persolvendo Rosario B. M. V. recitare solent, omnes eiusdem Rosarii Indulgentias lucrari valeant. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 29 Aprilis 1930.

S. Luzio, *S. P. Regens.*

L. ✠ S.

S. de Angelis, *Substitutus.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Lunedì, 2 Giugno, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in solenne Udienza S. E. il Sig. EMILIO DE PALACIOS Y FARE, Ambasciatore e Ministro Plenipotenziario di Spagna, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 6 Maggio 1930, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Rmi Signori Cardinali con i Prelati Officiali e Consultori teologi, che la compongono, hanno emesso il loro voto dapprima sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione dei Beati Martiri Giovanni de Brébeuf, Isacco Jogues e Socii della Compagnia di Gesù e quindi sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione della Beata Lucia Filippini, Fondatrice dell'Istituto delle Maestre Pie, dal suo cognome dette Filippini.

I rispettivi miracoli vengono proposti per le relative canonizzazioni dei predetti Martiri Giovanni de Brébeuf e Socii, e della Beata Lucia Filippini, vergine.

Martedì, 13 Maggio, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Rmi Prelati ed i Consultori Teologi hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio detto del *tuto* per le seguenti solenni canonizzazioni: 1° del Beato Roberto Cardinale Bellarmino, Vescovo e Confessore, della Compagnia di Gesù; 2° dei Beati Martiri Giovanni de Brébeuf e Socii, della Compagnia di Gesù; e 3° della Beata Lucia Filippini, Fondatrice dell'Istituto delle Maestre Pie, dette dal suo cognome, Filippini.

Martedì, 20 Maggio 1930, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati ed i Consultori teologi che la compongono, hanno discusso il dubbio su due miracoli che si asseriscono operati da Dio per intercessione del Ven. Servo Dio Corrado da Parzham, Laico professo dell'Ordine dei Minori Cappuccini, i quali miracoli vengono proposti per la beatificazione del medesimo Servo di Dio.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

4 Gennaio 1930. Monsig. Luigi Hudal, Rettore del Collegio e Ospizio di S. Maria dell'Anima, ***Consultore della Suprema Sacra Congregazione del S. Offizio.***

6 Febbraio » Il Revmo P. D. Enrico Quentin, O. S. B., della Congregazione di Solesmes, ***Relatore generale della Sezione storica dei Consultori della Sacra Congregazione dei Riti.***

22 » » I Revmi P. Ferdinando Antonelli, O. F. M., professore di storia ecclesiastica nel Collegio internazionale di S. Antonio; D. Ursmar Berlière, O. S. B., Congr. Belg., Preside della Commissione storica dell'Accademia del Belgio; P. Fredegando Callaey, O. M. Cap., Archivista generale dell'Ordine stesso; l'Illmo e Revmo Monsig. Enrico Carusi, Scrittore della Biblioteca Vaticana; il Revmo P. Ippolito Delehaye, S. I., Preside della Società dei Bollandisti; gli Illmi sigg. comm. dott. Pio Franchi de' Cavalieri, Scrittore onorario della Biblioteca Vaticana, e Giorgio Goyau, dell'Accademia Francese; l'Illmo e Revmo Monsig. Luigi Gramatica, Canonico vaticano; il Revmo P. D. Mauro Inguanez, O. S. B., Archivista dell'archicenobio Cassinese; gl'Illmi e Revmi Monsig. Giovanni Pietro Kirsch, Preside del Pont. Istituto di archeologia cristiana; Monsig. Angelo Mercati, Prefetto degli Archivi vaticani; i Revmi PP. D. Cuniberto Mohlberg, O. S. B., professore nel Pont. Istituto di archeologia cristiana, P. Carlo Newdigate, S. I.; l'Illmo e Revmo Monsig. Pio Paschini, professore di storia ecclesiastica nel Pont. Seminario Maggiore; i Revmi PP. Paolo Peeters, S. I., dei Bollandisti; P. Giuseppe Maria Pou y Marti, O. F. M., Archivista dell'Ambasciata di Spagna presso la S. Sede; l'Illmo e Revmo Monsig. Felice Ravanat, Canonico vaticano; i Revmi PP. Carlo Silva Tarouca, S. I.,

professore di storia nella Pont. Università Gregoriana; P. Pietro Tacchi Venturi, S. I.; P. Gabriele Théry, O. P., Preside dell'Istituto storico domenicano di S. Sabina; l'Illmo e Revmo Monsig. Eugenio Tisserant, Scrittore della Biblioteca Vaticana, *Consultori della Sezione storica presso la Sacra Congregazione dei Riti.*

19 Marzo 1930. Il Revmo P. Ferdinando Antonelli, O. F. M., predetto, *Vice-Relatore generale della medesima Sezione storica.*

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

11 Agosto 1929. Monsig. Giovanni Valaitis, della diocesi di Vilkaviskis.
11 » » Monsig. Adamo Simone Povilaitis, della medesima diocesi.
11 » » Monsig. Francesco Kuraitis, della medesima diocesi.
24 Gennaio 1930. Monsig. Ubaldo Ramacci, della diocesi di Cagli.
» » » Monsig. Enrico Wienken, dell'Amm. ap. di Berlino.
22 Febbraio » Monsig. Edoardo Kindl, dell'Amm. ap. del Banato Serbo.
» » » Monsig. Giuseppe Ocetek, della diocesi di Brno.
» » » Monsig. Giovanni Stěpánek, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Raimondo Kobza, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Kalabus, della medesima diocesi.
13 Marzo » Monsig. Antonio Golik, della diocesi di Segna.
» » » Monsig. Tommaso Millett, dell'archidiocesi di S. Francisco in California.
» » » Monsig. Giuseppe Moss, di Roma.
» » » Monsig. Giulio Razza, della diocesi di Piacenza.
18 » » Monsig. Giuseppe Guillois, del Patriarcato latino di Costantinopoli.
19 » » Monsig. Alfredo Pesce, di Roma.
27 » » Monsig. Pantaleone D'Amato, dell'archidiocesi di Amalfi.
28 » » Monsig. Luigi Valentini, di Roma.
4 Aprile » Monsig. Giuseppe Trossi, dell'Ordinariato Castrense Italiano.
» » » Monsig. Goffredo Rohr, dell'archidiocesi di Colonia.
11 » » Monsig. Stanislao Premrl, della diocesi di Lubiana.
» » » Monsig. Raffaele Fuhr, della diocesi di Los Angeles e S. Diego.
14 » » Monsig. Carlo Sassi, della diocesi di Alessandria.
24 » » Monsig. Carlo Emanuele Toraldo, di Roma.
» » » Monsig. Pompeo Duarte Diniz, dell'archidiocesi di Olinda.

24 Aprile 1930. Monsig. Saturnino Alpiniano Pitombo, dell'archidiocesi di S. Salvatore della Bahia.
» » » Monsig. Francesco Manoel da Silva, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Adolfo Figueredo, della medesima archidiocesi.
1 Maggio » Monsig. Dionigi Gélinas, della diocesi di Trois Rivières.

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

9 Dicembre 1929. Sig. Conte Mario De Vella-Clary, di Alessandria d'Egitto.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

28 Febbraio 1930. Monsig. Andrea De Bonis, dell'archidiocesi di Gaeta.
13 Marzo » Monsig. Vincenzo Gebauer, dell'archidiocesi di Vienna.
» » » Monsig. Eugenio Etz, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Francesco Schmid, della medesima archidiocesi.
4 Aprile » Monsig. Angelo Ficarra, della diocesi di Girgenti.
11 » » Monsig. Ermanno Klens, della diocesi di Paderborn.
22 » » Monsig. Fortunato Alves Linhares, della diocesi di Sobral.
22 » » Monsig. Vincenzo Martins de Costa, della medesima diocesi.

Cameriere d'Onore di Spada e Cappa di numero di S. S.:

29 Marzo 1930. Comm. Pio Manzia, Maestro di Casa di S. S.

Cameriere d'onore di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

6 Febbraio 1930. Sig. Ferdinando Cottet, della diocesi di Leon.

NECROLOGIO

29 Dicembre 1929. Monsig. Quintino Rodriguez De Oliveira e Silva, Vescovo di Crato.
10 Maggio 1930. Monsig. Ferdinando Thiry, Vescovo di Fukuoka.
13 » » Monsig. Arcadio Lisiecki, Vescovo di Katowice.
27 » » Monsig. Alfonso Foucault, Vescovo di Saint-Dié.
» » » Monsig. Giovanni Pietro Rey, Arcivescovo tit. di Filippopoli di Tracia.
28 » » Emo Sig. Card. Ludovico Enrico Luçon, del Titolo di Santa Maria Nuova, Arcivescovo di Reims.
29 » » Monsig. Roberto Bürkler, Vescovo di San Gallo.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
La Vierge Toute Sainte. Quelques-uns de ses titres à notre vénération, par le P. Joachim M. Dourche de l'Ordre des Servites de Marie. – In-12°, pp. 328	12 —	14 —	16 —
P. Gioacchino M. Dourche dell'Ordine dei Servi di Maria. – **La tutta santa.** – Alcuni Suoi titoli alla nostra venerazione. Prima versione italiana autorizzata dall'Autore e fatta da una Carmelitana del Monastero di S. Maria de' Pazzi, pp. 276	12 —	14 —	16 —
Vistalli Sac. Francesco. – **Benedetto XV.** – Con prefazione di S. E. Revma il Sig. Card. Alfonso M. Mistrangelo, Arcivescovo di Firenze. – In-8°, pp. 532. Ritratto di Benedetto XV in fototipia e 72 illustrazioni nel testo, carta finissima.	25 —	27,50	34 —

Hoc opere vita describitur Summi Pontificis ac praesertim, ceteris laudibus minime neglectis, inlustrantur, uberrimis adhibitis documentis, quae idem Pacis christianae suasor peregit ut incendium maximi belli restingueret vel cohiberet, calamitatesque inde promanantes levaret. Editum est cura Commissionis PP. Cardinalium monumento parando praepositae.

Il Monumento al Papa Benedetto XV nella Patriarcale Basilica Vaticana, inaugurato il 22 Novembre 1928 alla presenza di S. S. Pio Papa XI felicemente regnante, a cura della Commissione Cardinalizia. Elegantissimo fascicolo illustrato, in-4°. Seconda edizione con l'aggiunta del discorso di Sua Santità.	10 —	12 —	15 —

Refert opusculum proloquium Emi Praesidis supradictae Commissionis, et verba a SS. D. N. Pio XI in responsionem adhibita, itemque descriptionem monumenti, clarissimorum virorum iudicio explanatam.

COLLECTIO PRECUM PIORUMQUE OPERUM

quibus Romani Pontifices in favorem omnium christifidelium aut quorumdam coetuum personarum Indulgentias adnexuerunt ab anno 1899 ad 1928. Editio in-18°, pp. XII-480, linteo anglico contectum, cum titulo impresso . . . . . 12 — 12 — 14 —

Haec collectio prosequitur opus editum a. 1898 a Sacra Congregatione Indulgentiarum et ss. Reliquiarum sub eodem titulo italice: abrogat collectiones interim privato studio factas, etsi conformes declaratas authenticis documentis, cum sit ea tantum authentica nempe ab ipsa Sacra Poenitentiaria Apostolica confecta, atque talis decreto Summi Pontificis declarata. Ita quidem ut generales concessiones ab a. 1899 factae in eadem non relatae Indulgentias amittant; atque eae quoque quas cum aliqua immutatione refert ante dictum annum factae, non secundum veterem sed secundum novam tantum formam Indulgentiis potiantur. Praeterea si quod dubium circa sensum concessionem oboriatur, ex hac omnino collectione erit dirimendum, ut *praenotandis*, p. X, n. 6 monemur. – Cum in Commentario Officiali *Acta Apostolicae Sedis*, concessiones Indulgentiarum referri non soleant, Collectio haec opportunum illi complementum suppeditat.

VITA DI NOSTRO SIGNORE GESÙ CRISTO SECONDO GLI EVANGELI.

Un vol. in-18°, di pp. XVI-486, adorno di 27 artistiche illustrazioni. – Roma, *Pia Società di San Girolamo per la diffusione dei Santi Evangeli in Italia*, 1929. In *brochure* 3 — 3,75 5

Legato in tela: . . . . . 4 — 4,75 6 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis" (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).

ANNUARIO PONTIFICIO per l'anno 1930

Ritratto di S. S. Pio XI. – Legatura in tela, titolo in oro. — Contiene:

La serie dei Romani Pontefici — La Gerarchia Cattolica: Pontefice regnante - Collegio dei Cardinali - Patriarcati - Arcivescovati e Vescovati residenziali - Arcivescovati e Vescovati titolari - Abbazie e Prelature Nullius - *Amministrazioni Apostoliche* ad nutum Sanctae Sedis - *Prelati di rito orientale con giurisdizione ordinaria - Dignitari che ebbero già Sedi residenziali - Vicariati Apostolici - Prefetture Apostoliche - Missioni - Custodia di Terra Santa - Religiosi — La Curia Romana: Sacre Congregazioni - Tribunali - Uffici — Rappresentanze della Santa Sede - Corpo diplomatico presso la Santa Sede - Commissioni permanenti - La Cappella Pontificia - La famiglia Pontificia - Elemosineria Apostolica - Uffici e amministrazioni Palatine - Stato della Città del Vaticano - Ordini equestri.*

APPENDICE:

Vicariato di Roma - Vicariato della Città del Vaticano - Pontificia Università Gregoriana - Istituti di studi superiori - Accademie Pontificie - Seminarii - Collegi ecclesiastici - Collegi di Religiosi - Ospizi - Distribuzione geografica delle Sedi residenziali, Vicariati e Prefetture apostoliche, ecc. - Elenco alfabetico dei nomi de curia - *Indice delle Protettorie - Elenchi alfabetici degli appartenenti alla Cappella e alla Famiglia Pontificia - Dignitari defunti - Principali variazioni occorse durante la stampa - Indice alfabetico dei nomi delle persone - Indice delle materie - Indice schematico del volume - Aggiunte e correzioni.*

In Roma L. 25 — In Italia L. 28 — Estero L. 35 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
ORDO DIVINI OFFICII RECITANDI, SACRIQUE PERAGENDI **iuxta Calendarium Ecclesiae Universalis pro Anno Domini 1931. Accedunt *Regulae* in Missae celebratione servandae.** In-12°, pp. 166. Venalis prostat penes *Libreria Vaticana* – Città del Vaticano et penes *Ephemerides Liturgicae* – Via Pompeo Magno, 21 – Roma (133)	2,50	2,80	3,50
LEGGI E DISPOSIZIONI dello Stato della Città del Vaticano. Anno II.			
N. 1 – XII. Regolamento per la circolazione degli autoveicoli .	1 —	1,20	1,25
N. 2 – XIII. Legge con cui si delega al Governatore dello Stato la potestà legislativa in materia di monopoli	0,50	0,70	0,75
N. 3 – XIV. Legge sul monopolio del sale e dei tabacchi . . .	1 —	1,20	1,25
MISSA IN FESTO SACRATISSIMI CORDIS IESU, *cum cantu*, iuxta Ordinem Missalis Romani. – Editio typica Vaticana. In-8°, pp. 12, charta optima (Graduale)	1,50	1,60	1,75
OFFICIUM IN FESTO SACRATISSIMI CORDIS IESU, *cum cantu*, iuxta Ordinem Breviarii Romani. – Editio typica Vaticana. In-8°, pp. 16, charta optima (Antiphonale) .	1,75	1,85	2 —
MISSA NOVISSIMA *Cogitationes Cordis* DE SACRATISSIMO CORDE IESU, in Festo et pro votiva adhibenda ex decreto S. R. C., 29 Ianuarii 1929. In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5, nei margini cm. 22,5×32	0,75	0,85	1 —
OFFICIUM FESTI ET OCTAVAE SACRATISSIMI CORDIS IESU in Proprio de Tempore inserendum Feria VI post Octavam Ssmi Corporis Christi, ex decreto S. R. C. 29 Ian. 1929. In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, pp. 84, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 11,5×17,5 . . .	2,50	2,60	2,75
Idem. con copertina nera, taglio rosso	3,25	3,35	3,50

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).